

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. évi június hó 29. és 2010. évi november hó 9. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalások alapján meghozta és kihirdette az alábbi

Í T É L E T E T:

Az emberölés bűntette miatt **a vádlott** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2009. évi november hó 19. napján kihirdetett 5.B.260/2009/13. számú ítéletét a büntetést kiszabó részében akként változtatja meg, hogy a vádlott büntetését 4 (négy) évi fogházbüntetésre súlyosítja.

A büntetés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A vádlottat 4 (négy) évi közügyektől eltiltásra is ítéli.

A Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj.381/2009. számon kezelt, a bűnjeljegyzék 1-3. sorszáma alatti hajszálak, a 4-5. és 22. sorszám alatti DNS minták, a 10. sorszám alatti hajcsomó, a 15. sorszám alatti körömminta, a 16. sorszám alatti boríték és hajminták és a 17. sorszám alatti boríték és daktiloszkópiai nyom megsemmisítését rendeli el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 149.750.- (egyszáznegyvenkilencezer-hétszázötven) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S:

A Fővárosi Bíróság a 2009. év november hó 19. napján kelt 5.B.260/2009/13. számú ítéletével a vádlott bűnösségét emberölés bűntettében [Btk. 166.§ (1) bekezdés] állapította meg és ezért őt 2 év börtönbüntetésre - melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette - ítélte.

Az első fokú ítélet rendelkezett a vádlott által őrizetben töltött idő beszámításáról, az elkövetés eszközének elkobzásáról, a lefoglalt dolgok egy részének kiadásáról, más részének megsemmisítéséről, illetve az iratok közötti kezeléséről, és kötelezte a vádlottat 756.539 Ft bűnügyi költség megfizetésére, míg 182.280 Ft bűnügyi költséget az Államra terhelt.

Az ítélet ellen az első fokú tárgyaláson eljáró ügyész a kiszabott büntetés súlyosítása, azaz hosszabb tartamú főbüntetés kiszabása, a felfüggesztés mellőzése, valamint közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása végett fellebbezett, a vádlott és védője téves minősítés miatt terjesztette elő perorvoslatát.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség** a BF.70/2010/3-I. számú átiratában a vádlott ténybeli beismerő vallomása és az azzal összhangban álló egyéb bizonyítékok (tanúvallomások, orvos szakértői vélemények és okirati bizonyítékok) alapján megállapított tényállást, a vádlott bűnösségének megállapítását megalapozottnak jelölte meg és egyetértett a cselekmény jogi minősítésével is. A vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartva, a szabadságvesztés büntetés tartamának felemelését, a végrehajtás mellőzését, valamint közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását indítványozta.

A **védő** fellebbezésének írásos indokolásában (másodfokú iratok 4. sorszám) eljárási szabálysértésként értékelte, hogy a helyszínt biztosító rendőröket - 1., 2. és 3. számú - tanúként hallgatták ki a nyomozás során arra vonatkozóan, hogy nekik a vádlott milyen tartalmú kijelentéseket tett, e vallomások kirekesztését indítványozta a bizonyítékok közül. A védő az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást hiányosnak tartotta, mert az elsőfokú bíróság nem állapította meg kétséget kizáróan, hogy mi volt az elkövetés eszköze, a tárgyaláson kihallgatott orvos szakértő sem tudott ebben a kérdésben kategórikus véleményt alkotni. Vitatta a védő, és téves ténybeli következtetésnek tartotta az első fokú ítélet azon megállapítását, hogy a cipőfűző a dulakodás befejezése után került a sértett nyakára, mert a vádlott nyomozati vallomásában másképp nyilatkozott. A védő elsősorban jogos védelem címén a vádlott felmentését, másodlagosan a cselekmény erős felindulásban elkövetett emberölés büntettének minősítését indítványozta, mert a sértett jogtalan támadásának megszűnése után, az emiatt keletkezett erős felindulásban követte el a cselekményt.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bírósági ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölése érdekében a Be. 353.§-a alapján bizonyítás felvételét rendelte el és tárgyalási formára tért át, elrendelte a Semmelweis Egyetem Igazságügyi és Biztosítás-órvostani Intézete által készített szakértői vélemény kiegészítését.

Az **igazságügyi orvos szakértők** kiegészítő véleményükben (az eredeti szakvélemény elkészítésében közreműködő szakértő külföldön tartózkodik) és szóban a fellebbezési tárgyaláson úgy nyilatkoztak, hogy a sértett halálát, a bizonyosságot elérő valószínűséggel a cipőfűző általi nyakleszorítás, fojtás okozta. A sértett nyakán, a cipőfűző duplán, körkörösén került felhelyezésre és a zsinór

végeinek meghúzásával szorította meg az elkövető. A boncolás előtt a cipőfűző még a sértett nyakán volt, vastagsága megfelelt a nyakon okozott mélyebb benyomódásnak, illetve az alatta fellelt bevérzéseknek. Nem látták bizonyítottnak, hogy a piros színű mágneskártya tartó szalaggal egyáltalán fojtogatták a sértettet, mert erre utaló külsérelmi nyomok nem voltak fellelhetőek.

A szakértők ugyancsak egybehangzóan helyezkedtek arra az álláspontra, hogy a vádlotton rögzített 2 tarkótáji zúzódás keletkezhetett fojtogatás következtében, de a vádlott által említett 5 vagy 10 ujjas fojtogatás esetében elvárható lett volna a nyak elülső részén is hasonló jellegű elváltozások kialakulása.

Az igazságügyi orvos szakértő a tárgyaláson mindenben egyetértett a másik két szakértő által előadottakkal.

A védő a szakértők meghallgatásának befejezése után ismét bizonyítási indítványt terjesztett elő, újabb orvos szakértő kirendelését kérte, mert álláspontja szerint a meghallgatott szakértők nem adtak meggyőző szakvéleményt.

A Fővárosi Ítéltábla a védő újabb bizonyítási indítványát, mint szükségtelent, elutasította.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője perbeszédében a fellebbezési tárgyaláson részletesen kifejtette, hogy a felvett bizonyítás megerősítette az első fokú eljárásban is nagyrészt megalapozottan megállapított tényállást. Indítványozta a tényállás kiegészítését az elmeszakértő megállapításaival, amiket az elsőfokú bíróság nem tüntetett fel a tényállás személyi részében, a 3. oldal utolsó bekezdésében a tényállás pontosítását kérte, azzal, hogy a sértett nem fojtogatta a vádlottat, a 4. oldal harmadik bekezdéséből pedig a piros mágneskártya tartó szalaggal való fojtogatás mellőzését indítványozta a felvett bizonyítás tükrében. Részletesen kifejtett álláspontja szerint a súlyosan ittas sértett védekezése korlátozott volt, a vádlott - aki harcművészetet tanult - indította el a tettelegességet, amikor elé állt, holott máskor is volt már hasonló helyzetben, ismerte a vádlott természetét, a tettelegesség során kerülhetett jogos védelmi helyzetbe, de az megszűnt akkor, amikor a sértett elvesztette az eszméletét. A vádlott ekkor beküldte a gyermekét a szobába, ő maga pedig kiment a konyhába magához vette a cipőfűzőt, visszament a férjéhez és megfojtotta. A tényállást a vádlott és a gyermeke vallomása, valamint az orvos szakértői vélemények alapján aggálytalanul megállapíthatónak tartotta, egyetértett az elsőfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenységével. Az elmeszakértői véleményből megállapítható, hogy a vádlott indulatos állapotban volt, de az nem éri el az erős felindulás mértékét. A büntetés kiszabása során az enyhítő szakaszt alkalmazhatónak tartotta, de magasabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabását indítványozta.

A védő perbeszédében a fellebbezési tárgyaláson fenntartotta fellebbezésének írásos indokolásában kifejtetteket. Részletesen kifejtette, hogy egyértelműen fulladás okozta a sértett halálát, de azt nem sikerült kideríteni, hogy milyen

eszközzel, mert a sértett nyakán voltak láncok is, volt a piros szalag, a szemüveg tartója és a cipőfűző is, és erről a szakértők nem tudtak egyértelmű véleményt adni. A védő szerint a vádlott jogos védelmi helyzetben volt, mert vallomása nem tartalmazza, hogy a sértett elvesztette az eszméletét, e szerint ő arra eszmélt, hogy szorította a sértett nyakát és már fájt a keze. Ezek szerint a védő nem látta bizonyítottnak, hogy mikor és milyen módon került a cipőfűző a sértett nyakára. A sértett súlyos támadást intézett a vádlott ellen, aki a fojtogatás során köhögött, az élete is veszélyben volt, így a védekezés arányosságának vizsgálata nem is szükséges. A védő elsősorban a vádlott felmentését - jogos védelem címén - másodsorban pedig erős felindulásban elkövetett emberölés büntette megállapítását és a büntetés enyhítését indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy az ittas sértettet a gyerektől akarta távol tartani, mert már máskor is bántalmazta őt. Kifejtette, hogy nem provokálta a sértettet, ő volt az aki támadott, lekent neki egy pofont, utána meg akarta fojtani, menekülni pedig nem tudott mert hevederzár volt az ajtón.

Az ügyészi fellebbezés alapos, a vádlotti és védői fellebbezés nem megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslatok folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság körültekintő alapossággal és részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást. Annak során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, hiánytalanul teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét, feltárta és megvizsgálta a bizonyítékok teljes körét. A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve gondosan mérlegelte, és e tevékenységéről részletesen számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak. Az első fokú ítélet indokolása mindenre kiterjedő, logikus és nem ellentétes az iratok tartalmával sem.

A vádlott az eljárás során nem mindenben tett következetes vallomást, nyomozati vallomásában részletesen elmondta, hogy milyen módon dulakodott a férjével, majd arra eszmélt fel, hogy a sértett eszméletlen, ekkor a nyakán látott cipőfűzőt is, amiket a konyhafiókból vehetett elő. Tárgyalási vallomásában részben eltérően nyilatkozott arról, hogy a cipőfűző nem a konyhában volt, hanem a WC mellett a cipőállványon, itt számolt be arról is, hogy a sértett olyan erősen fojtogatta, hogy sokáig fulladozott, köhögött, ekkor segített neki a fia, lefejteti a sértett kezét a nyakáról.

A vádlott és a sértett közös gyermeke - aki egyetlen szemtanúja volt a bűncselekmény elkövetésének - szintén nem tett mindenben következetes vallomást az eljárás során. A rendőrségen tett vallomásában részletesen beszámolt a sértett és a vádlott közötti dulakodásról, verekedésről, melynek végén a sértett erősen szorította a vádlott nyakát hátulról, majd a tanú segített lefejteti a sértett

kezét a vádlott nyakáról, ezután a vádlott megszorította a sértett nyakát egészen addig, amíg a sértett össze nem esett. A tanú beszámolt arról, hogy a vádlott ezután bement a konyhába, onnan cipőfűzőt hozott ki, és ezután beküldte őt a szobájába. A nyomozási bíró előtt tett vallomásában már úgy nyilatkozott, hogy miután lefejtették a sértett kezét a vádlott nyakáról, rögtön beküldte őt a vádlott a szobájába, a sértett vádlott általi fojtogatásáról, cipőfűzőről ekkor nem beszélt.

A helyszínre érkező rendőröknek a vádlott arról számolt be, hogy megfojtotta a férjét, amit ők tanúvallomásukban előadtak. A Fővárosi Bíróság e vallomásokat az eljárási szabályok betartásával tette a bizonyítás anyagává, azok mellőzése nem indokolt, de e három tanú vallomása nem tekinthető perdöntő bizonyítéknak. A rendőrséget 4. számú tanú értesítette, aki a szomszédban lakik, de vallomásában a dulakodás tényén kívül másról ő sem tudott beszámolni.

A nyomozás során a sértett és a vádlott sérüléseivel, azok keletkezési módjával kapcsolatosan számos szakértői vélemény született. A boncolást végző 1. számú szakértő a nyomozás során adott szakvéleményében is a fekete színű cipőfűzőt tekintette annak az eszköznek, amely a vádlott halálát okozta, 2. számú szakértő szakvéleményében és kiegészítő szakvéleményében szintén így nyilatkozott, de az első fokú tárgyaláson tett észrevételében nem zárta ki azt, hogy más eszköz is okozhatta a sértett halálát. A szakértői vélemény kiegészítése és valamennyi szakértő egyidejű meghallgatása után - miután e kérdésben a szakértők egyező álláspontot képviseltek - kétséget kizáróan bizonyított, hogy a sértett halálát a nyakára tekert és megszorított fekete színű cipőfűző okozta, ahogy azt a Fővárosi Bíróság is helytállóan megállapította. A többi számba jöhető eszközt a szakértők kizárták. A védőnek a fellebbezési tárgyaláson előterjesztett újabb bizonyítási indítványa szükségtelen és indokolatlan, mert az elkövetés körülményei, ideje, módja, az elkövetés eszköze is teljes egészében megállapítást nyert az első- és a másodfokú eljárás során, így a bizonyítási indítvány teljesítése csak az eljárás szükségtelen elhúzódását eredményezné, ezért azt az ítélet táblája elutasította.

A vádlott sérüléseiről az igazságügyi orvos szakértő a nyomozás során és az 1. számú, illetve 3. számú szakértő egyaránt úgy nyilatkozott, hogy a dulakodás során keletkezhetett, de valamennyi szakvélemény kérdésessé tette azt, hogy a vádlott és a fia vallomásában egyaránt szereplő, a vádlott nyakának erősen, két kézzel való megszorítása megtörtént-e, mert erre utaló külsérelmi nyom nem volt fellelhető a vádlotton.

Az elsőfokú bíróság értékelte a vádlottról készült igazságügyi elmeorvos szakértői véleményt, melyet aggálytalannak, megalapozottnak tartott, e megállapítással a Fővárosi Ítélet táblája is egyetértett. A Fővárosi Bíróság azonban az elmeszakértői vélemény megállapításait elmulasztotta feltüntetni az ítélet tényállásának személyi részében, amelyet a másodfokú bíróság pótol.

A Fővárosi Bíróság bizonyítékként értékelte még a helyszíni szemle jegyzőkönyvét, a vádlott véralkohol vizsgálatának eredményét, a hemogenetikai szakvéleményt, a vádlott személyi körülményeivel kapcsolatos tanúvallomásokat és okiratokat is.

Az ítélet tábla a Be. 352.§ (1) bekezdésének a/ pontja szerint, a felvett bizonyítás eredményeképpen és az iratok alapján az alábbiak szerint helyesbíti, pontosítja az ítéleti tényállást:

A 3. oldal utolsó bekezdésének utolsó mondatát akként pontosítja, hogy a sértett hátulról megragadta a vádlott nyakát és megszorította.

A 4. oldal második bekezdését akként pontosítja, hogy a vádlott a sértettet kézzel fojtogatta, aki ennek következtében a WC ajtajában összeesett és elvesztette az eszméletét.

A 4. oldal harmadik bekezdését akként pontosítja, hogy a vádlott a sértett nyakára a cipőfűzőt duplán, körkörösén hurkolta rá, és a zsinór végeinek meghúzásával, a végek keresztezése nélkül, De a sértettet megfojtotta.

A vádlott a cselekmény elkövetése idején nem szenvedett olyan kóros elmeállapotban, így különösen elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban vagy személyiségzavarban, amely képtelenné tette, vagy korlátozta volna abban, hogy cselekménye következményeit felismerje, illetve a felismerésnek megfelelően cselekedjen. (igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény, nyomozati iratok 673-697. oldal.)

A vádlott gyermeke évek idő óta kezelés alatt áll a ...Önkormányzat ...
...kórház Gyermekek- és Serdülő Pszichiátriai Osztályán. (A védő által a fellebbezési tárgyaláson csatolt irat.)

Az ekként kiegészített, pontosított tényállás minden vonatkozásban megalapozott és miután az elsőfokú bíróság eleget tett a törvényben írt indokolási kötelezettségének, ezért az irányadó volt a fellebbezési eljárásban. Erre tekintettel az első fokú ítéletben megállapított tényállás megváltoztatására irányuló védői indítványok - amelyek a bizonyítékok mérlegelését támadják - nem voltak elfogadhatóak.

Okszerű a vádlott bűnösségére vont következtetés, és a cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

Az első fokú ítéletben jogos védelmi helyzettel kapcsolatban kifejtett indokolással a Fővárosi Bíróság mindenben egyetértett. A jelentős erőfölényben lévő sértett kezdeményezte a tettelegességet, ütlegette a vádlottat, egész csomókat tépett ki a hajából, tehát az események során volt olyan pillanat, amikor a vádlott jogos védelmi helyzetben volt, azonban ez a jogos védelmi helyzet mindenképpen megszűnt akkor, amikor a vádlott harcképtelenné tette a sértettet, aki eszméletlen

állapotba került. Ekkor a sértett részéről már semmiféle támadás nem fenyegette a vádlottat, amely ellen védekeznie kellett volna, így a magatehetetlen sértett cipőfűzővel való megfojtása semmiképpen sem tekinthető védekező cselekménynek.

A védői indítvány alapján megvizsgálva az elkövetés körülményeit a Fővárosi Ítéltábla arra a megállapításra jutott, hogy a vádlott cselekménye nem alkalmas az emberölés privilegizált esetének, tehát az erős felindulásban elkövetett emberölés büntettének [Btk.167.§] a megállapítására.

A vádlott a korábban ellene intézett támadás miatt felfokozott indulati állapotba került, az erős indulat a vádlotton kívüli, méltányolható okból fakadt, de a vádlott tudata nem homályosult el, a meggondolás, megfontolás szokásos megtartása esetében működött, ezt igazolja racionális, higgadt cselekvése, amikor a gyermekét beküldte a szobájába, kiment a konyhába, behozta az alkalmas eszközt, amellyel végrehajtotta az élet elleni cselekményt. A privilegizált eset megállapításához tehát a törvény és a bírói gyakorlat által megkövetelt valamennyi feltétel együttes megléte nem állapítható meg, így a Fővárosi Ítéltábla a védő indítványának nem adott helyt.

A büntetés kiszabása kapcsán figyelembe veendő körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel.

Tekintettel a vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyára, valamennyi bűnösségi körülmény nyomatékára, a büntetlen előéletű vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által kiszabott főbüntetést eltúlzottan enyhének találta, ezért a szabadságvesztés büntetés tartamát 4 évi börtönbüntetésre súlyosította, alkalmazva a Btk. 87.§ (2) bekezdésének b/ pontját, mert a törvény által megállapított büntetés legkisebb mértékét is túl szigorúnak találta az eset összes körülményeinek mérlegelése után.

A másodfokú bíróság nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a vádlott javára azt a tényt, hogy lényegében egy kifejezetten megromlott érzelmi, emberi kapcsolatban élt a sértettel, és így nevelték közöd gyermeküket. A vádlott többször megszakította a kapcsolatát a sértettel. A szüleit, lakását, addigi életét hátrahagyva Belgiumból Magyarországra költözött, és minden kapcsolatot próbált megszakítani a sértettel. A sértett azonban utána jött, közös lakásban laktak, helyreállt az életközösség, de ezzel együtt ugyanolyan italozó életmódot folytatott, amelynek eredményeként a tettelegességig fajuló viták szinte naponta ismétlődtek.

A Btk. 89.§ (1) bekezdése csak a két évet meg nem haladó szabadságvesztés büntetés végrehajtásának a próbaidőre való felfüggesztését teszi lehetővé, ezért a Fővárosi Ítéltábla a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A Btk. 45.§ (2) bekezdése alapján a Fővárosi Ítéltábla a vádlott esetében eggyel enyhébb - fogház - fokozatban rendelte végrehajtani a kiszabott szabadságvesztés

büntetést, amelyből a vádlott a Btk. 47.§ (2) bekezdése értelmében a büntetés 2/3 részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A vádlottat szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, és a cselekményre tekintettel méltatlan a közügyek gyakorlásában való részvételre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Btk. 53.§-a alapján, az 55.§ (1) bekezdésében meghatározott időtartamon belül, igazodva a szabadságvesztés tartamához, 4 évre eltiltotta.

Az ítéltábla a bűnjeljegyzék 1-3. sorszáma alatti hajszálak, a 4-5. és 22. sorszám alatti DNS minták, a 10. sorszám alatti hajcsomó, a 15. sorszám alatti körömminta, a 16. sorszám alatti boríték és hajminták és a 17. sorszám alatti boríték és daktiloszkópiai nyom megsemmisítését is elrendelte, mert a módosított Be. 155.§ (9) bekezdése alapján szükségtelen a további őrzés.

Az első fokú ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 372.§. (1) bekezdése alapján változtatta meg, az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A bűnügyi költség viselésével kapcsolatban az ítéltábla a Be. 381.§ (2) bekezdése alapján rendelkezett.

B u d a p e s t, 2010. évi november hó 9. napján

Dr. Czine Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr Rédei Géza s.k.
előadó bíró

Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 5.B.260/2009/13. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.53/2010/12. számú ítéletében foglalt változtatással jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2010. év november hó 9. napján

Dr. Czine Ágnes sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:
tiszttviselő